

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

Oktober 2008

nr. 60

INDHOLD:

Efterårsmøde	<i>side 3</i>
Skylder du kontingent?	<i>side 4</i>
Assisi-rejse juni 2009	<i>side 4</i>
Mariboturen	<i>side 5</i>
Rejseindtryk fra Assisi	<i>side 8</i>
Tack från Ove Theander	<i>side 11</i>
Bestyrelsen	<i>Bagsiden</i>

ASSISI-KREDS DATOER

Efterårsmøde 22. november

Årsmøde 21 februar 2009

Assisi-rejse:

12. - 20. juni 2009

Efterårsmøde i Enghave Kirke

22. november 2008

Assisi-Kredsen indbyder til
efterårsmøde i Enghave Kirke, Sdr. Boulevard 120, Kbh V
Lørdag d. 22. november kl 11

PROGRAM

kl 11 Gudstjeneste ved Johan Petersen og Frederik Hjerrild
kl 12 Frokost (inkluderet i mødeafgiften på 75 kr)
kl 13.30 Foredrag v. **Sr. Emma Martensen** fra Sankt Joseph Søstre:

"Fra adelig ridder til Kristi stridsmand"
om jesuitterordenenes stifter Ignatius af Loyola,
som levede 1491 - 1556

STIKORD TIL FOREDRAGET

- * om Ignatius' kaldelse og åndelige vækst i en for kirken turbulent tid med kirkespaltning, mistro og inkvisition
- * Ignatius' kongstanke: "Vinde mennesker for Kristus" under devisen: "Gøre alt til Guds større ære"
- * finde Gud i alting"
- * midlerne: den personlige samtale, det kærlige tilbageblik, exercitierne
- * Jesuitternes betydning for kirken

Ignatius af Loyola

kl 15 Kaffe
kl 16 Afslutning

KONTINGENT 2008

Pr. 1. oktober var der 68 af kredsens medlemmer, der ikke havde fået betalt kontingent for 2008 – ja, måske længere tilbage. Selv om det er lidt færre end sidste år, så skal vi alligevel opfordre til at få betalt, for det koster ca. 8 kr. at skulle sende rykker ud pr. medlem.

Så skynd dig at betale, hvis du fortsat vil være med i Assisi-Kredsen, have ”Nyt fra i Assisi-Kredsen” og deltage i rejser.

REJSEPROGRAM FORÅR 2009

er næsten færdigt.

Rejsen bliver fra fredag morgen d. 12. juni til lørdag d. 20 juni, og der flyves med SAS til Rom.

Det er endnu ikke på plads, om der bliver en overnatning på La Verna, men det er sandsynligt.

Er du interesseret, så henvend dig til Gunnar Bach Pedersen eller Marianne Plum for nærmere oplysninger.

Tur til Maribo

Assisi-Kredsen på Sydhavsøerne, lørdag d. 6. september.

Vi startede fra Enghave Kirke, 35 forventningsfulde personer. Efterårsturen skulle gå til Maribo, hvor vi skulle besøge Birgitta-søstrene i deres forholdsvis nye kloster.

Turen derned gik fint, dog ankom vi tre kvarter senere end planlagt. Det var lidt ærgerligt. Undervejs fortalte Gunnar Bach Pedersen om Den hellige Birgitta og om søstrene i Maribo. Da vi ankom blev vi vel modtaget og gik direkte til søstrenes kapel, hvor vi kunne være med til søstrenes middagsbøn. Det var en smuk oplevelse. Det meste foregik på dansk, men da vi desværre ikke havde

teksterne, var det lidt vanskeligt at følge med.

Så var det ved at være spisetid, og vi gik til spisesalen, hvor et overdådigt måltid ventede os. Vi havde fået lov til at tage vin med hjemmefra, så middagen var helt i Assisi stil.

Efter maden var der tid til en kort rundvisning i klostret og gæstehus. Det gav sandelig lyst til at komme tilbage en anden gang.

Nu var det tid til at køre mod Nykøbing Falster, hvor først Klosterkirken ventede og dernæst Bispegården. Også her fortalte Gunnar om Klosterkirken og

franciskanerne på Sydhavsøerne. I Klosterkirken var der gode brochurer lagt frem, så de gav os information om kirken. Der var meget at se på, men vi skulle jo videre. Biskop Steen Skovsgaard ventede os i Bispegården.

For mig var spændingen vist især stor. At skulle se Bispegården igen! Min farfar var biskop der fra 1942 – 1950, dvs. under besættelsen. Mange jøder

kom gennem Bispegården og videre til Sverige. Og mange ferier har der været for mig på dette sted.

Vi blev budt velkommen af Steen Skovsgaard på hovedtrappen, og han fortalte kort og levende om bispegårdens historie og om sin egen vej til Nykøbing fra Århus.

Derefter gik vi rundt i haven. Jeg kunne næsten ikke vente med at komme rundt.

Ned til højen, som desværre var låst. Højen, som var en slags kølerum og under krigen også skjulested, var i min barndom "vores" hule. Rundt om højen står mindst en for alle bisper, der har været, så også her var min farfar, Niels Munk Plum.

Videre kom vi rundt i haven og så alle de spændende træer. Jeg kunne konstatere, at dammen med guldfisk var blevet til græsplæne under en af de senere biskopper, ak, ja!

Men så skulle vi indenfor! Der var jo gennem årene ændret en del på indretningen, men i grove træk, var det absolut genkendeligt. Steen Skovsgaard viste rundt i stuerne, og her var mange ting ikke ændret. Det har en del med de kunstnere, der gennem årene har sat deres præg på Bispegården at gøre.

Undervejs rundt i stueetagen fortalte Steen Skovsgaard om mange episoder, og jeg fik lov til at supplere med egne oplevelser, fortælle om stuerne fra dengang.

Så var det kaffetid. Vi havde selv haft brød med fra København, men kaffen var brygget, og den var god.

Frederik Hjerrild takkede Steen Skovsgaard og hans hustru for, at vi måtte komme hertil og for den gode orientering om Stiftet, Bispegården og ikke mindst for, at vi kom indenfor og for kaffen.

Marianne Plum

Rejseindtryk fra efterårsrejsen til Assisi

af Magda Væver

Som førstegangs Assisirejsende vil jeg nok have gjort andre iagttagelser end de, der har besøgt Assisi op til flere gange.

Først det imponerende syn af byen, der kanter sig op ad bjerget, som var den en knopskydning med bygninger lavet af bjergets egne rosahvide sten. Dernæst San Francesco kirken, som i 2 etager synes overdimensioneret i forhold til byens lidenhed. Rocca Maggiore danner en slags ”topping” på en stor kage. Man kommer til at spekulere på, hvordan livet mon har formet sig gennem tiderne for indbyggerne i denne fæstnings- og kirkeby.

Den er ikke bygget med henblik på moderne trafikale forhold - og dog. Selv i de smalleste trappegader skal man være parat til at trække mave, bag, næse, og hvad der ellers kan trækkes ind, til sig. Bilisterne er rene akrobater, der insisterer på at komme frem med undertiden stor hastighed.

De allestedsnærværende duer er ligeså påtrængende. Pludselig basker de en om ørene, hvis man kommer for nær deres nicher i bygnings hulrum, der også, hvor små de end måtte synes, kan være voksested for buske og småtræer.

Alle sanser skærpes, når man kommer til et fremmed sted. Ved ankomsten til Roms lufthavn blev vi omsluttet af en lun brise, men ved udstigningen i Assisi blev vi mødt af en skarp, kølig bjergluft.

Når vi om morgenen slog skodderne fra, hørtes et kor af mangetonige klokker. En herlig lyd. Det minder mig om vores tid ved kirken i Los Angeles. Her var der i nabolaget så mange trosretninger repræsenteret, at vi havde forbud mod klokkeringning – et stort savn.

Kig op - og du får øje på mange finurlige detaljer: små glughuller med blomster, relieffer af enhver størrelse, jerngitrede balkoner m.m. Men man skal også kigge ned for at orientere sig på den toppede brolægning, eller for at lede efter Assisigruppens donationssten på vejen mod Santa Maria degli Angeli. Vi fandt den blandt tusinde andre. Det var også på denne tur, at Frederik af private hække plukkede laurbærblade til at krydre sin bøf stroganoff med. Den form for ”tiggeri” ville Frans sikkert have accepteret. Værre ville det nok være for ham at se figurer, relieffer, malerier, ja hele kirker indviet til en lille kutteklædt munk. Nå, men fortsætter man denne tankegang, bliver der stof til en hel disputats, og sådanne er vel allerede skrevet.

Lad mig springe fra broder Frans til broder Theodor og hans eminente gennemgang af freskerne i San Francesco. Som han sagde: Man må udvælge enkelte, ellers drukner man i indtryk, eller får hold i nakken.

Mødet med broder Theodor blev et af de

mange højdepunkter på turen. Muntert og lunt berettede han om vejen til broderskabet. Her i korte pluk: Jeg blev født i en areligiøs arbejderfamilie, havde et religiøst gemyt, der blev vakt under et besøg i Assisi. Efter en ungdom med mange forskellige jobs, besluttede jeg som 40 årig at tage skridtet ind i broderskabet. Min moders kommentar var: Ja, gør du det min dreng. En bemærkning, der får en til at forestille sig, hvilke påhit fra sønnens side denne hårdtprøvede moder har måttet lægge øre til.

Om ordensdragters små eller store hætter har Theodor denne udlægning: Stor

hætte er tegn på grådighed, lille hætte på beskedenhed. Endvidere. Bæltets tre knuder står for: morgen- middags- og aftensmad. Han havde frabedt sig at have noget med økonomi at gøre, for en økonomisk administration i hans hænder ville kollapse, da $2+2$ i hans regnskab altid gav 5.

Theodor deltog også i den festlige aften med søstre, hvor han ivrigt kastede sig ud i sang og dans anført af den charmerende postulant, rødhårede og fregnede Sara, som betog alle med sin smittende danseglæde.

Om opholdet på klosteret hos søstre kan siges, at det var en uforglemmelig

oplevelse. Set med Frans' øjne det rene eksistensfrådseri, set med vore øjne en lidt kold oplevelse, hvor værelses-temperaturen indbød til indpakning i uldtæpper. Men det hjalp gevaldigt at lune sig med deres fortrinlige umbriske vino rosso, som krydrede ethvert måltid og passede perfekt til deres mange varianter af indbagt - you name it.

Søster Paula præsiderede over morgenbordet og sørgede for, at alle fik deres cappuccino i den rigtige blanding. Kosten var, som Frederik beskrev den, solid husmandskost. Ingen gik sultne fra bordet, og måltiderne var rammen om hyggeligt og muntert samvær med alle i gruppen, idet ingen havde faste pladser ved bordene.

Efter mange, imponerende fresker i de gamle kirker var besøget på Cittadella Cristiana med nutidsbilleder malet over motivet "Den arbejdende Kristus" en fantastisk oplevelse, som bør prioriteres ved kommende Assisiture.

De forskellige festligheder på Frans' dag, Frans-markedet om søndagen, minibusturen til Claras kloster, processionen på La Verna, ja, alle disse oplevelser var med til at tegne et billede af en særdeles vellykket tur, hvor vi hele vejen igennem blev guidet af et formidabelt triumvirat bestående af Frederik, Susanne og Inge-Lise. En varm tak til disse tre for kompetent, engageret ledelse, og en hilsen til vore medrejsende, som med hver deres personlighed bidrog til det gode samvær.

Pax et bonum

Magda Væver

Efterårsrejsen havde en deltager fra vores svenske søsterorganistaion Franciskus-Sällskapet. Vi har modtaget en hilsen:

Tack från Ove Theander

Nio underbara dagar har det varit samman med resedeltagarna i höstens Assisifärd. Fantastiska vyer, mycken ny kunskap och underbar gemenskap i allvar, gudstjänst och glädje. Tack alla ledare och deltagare för inspirerande samvaro och många rika och glada minnen!

PAX ET BONUM !
Ove Theander, VDM

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dalles Have 24, 3400 Hillerød
tlf 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26,st.tv. 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 0258 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

Inge Lise Therkildsen
De Conincks Vej 20, 2840 Holte
tlf 45 41 34 33

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 26 14

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 78 79 82

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen